

wästo maad, finniseotud, usse ees. Kuhho ta önneto selle rojoga piddi minnema? Ohto jöudis fätte; rahwa öistaminne, ja jodifutte lärrin ja mürrin lašwas illa suremats. Kord töüsib Juhhani süddames se lurrri mõtte: „wöttan väige fätte ja warrastan siin ühhe hea hobbose, ehit wahhetan fassa ja ühhe hea tällu wästa selle wanna rojärra, siis salgan ärra et ma juud olnud, ja finnitan wennale ja iessale' et ma hobbosid ollen wahhetand; mehhed on feik juu täis, ja ütsfi ei märka tähhese panna, mis minna teen.“ Pois sirrutas jubba läe wälja, et küllamehhe hobbosi rallesti lahti wötta, ja omma assemelle panna, agga lässji sanges mahha ja se wanna katefismusse fanna: „sinna ei pea mitte warrastama“, tulli temma mele. Seal ta pattune nüüd seisis surres waewas, värrises fui awa leht, ja häbbenes isse ennese ülle. Oh minnu armsad wannemad, fui paljo ollete teie minnuse head teinud ja waat' mis tempo minna teile teen! Minna ollen se laddund poeg; fas sinna, mo armas issa, wöttad mind ka veel wästo, nenda fui se issa, fellest piibli-ramatus loeme, omma poega wästo wöttis? Sa wöttad fui mind wästo, ma tean sedda, agga ma ei julge sulle omma sünd tunnistada, ma ollen fels liig nödder. Nenda föddisid poisi süddames head ja surjad mõtted, ja Jummalä waim olsels wimaks wöito janud, fui mitte üts uus äppardus pöllets sundinud. Wanna

raudja lullus ülliste aiste wahhel mahha, fui olsels püssiga salwatud. — Jättame nüüd Juhhani nattufesseks aikas omma tahjo landma, ja watame järrele, kus meie Rüstas on, ja mis temma seddamaid teinud. Temma läks, mis meis jubba teada, rahwa seffa, watama kust osta ehk wahhetada juhtus. Hobbosid olli miiu fül ja wahhetada veel rohkem, agga ei se passind ialdes meie Rüstaselle. Ta käis ümberlaudo leik laada-turro läbbi, ilma et omma tahtmisese järrele oddawa hinna eest ühte noort hoost leidis; wimaks sai ühhe wanna papaga kosto, fes tahhe hobbosega, mõllemil õlle tut otja ees, tassa illofeste, Arjo wärrawa poolt lade tussi. Allasid tahhetestit jutto aiamä, ja lauplemä. Hoostel polnud sünd leida, ollid mõllemad nored, täis ramius ja kerge josuga. Körwi eest tahtis wanna 60 Rubla, wöigo eest 45 Rubla. Wöig olli fa tussine hea loom, piisut wähhem fui teine. Rüstas paffus wöigo eest 40 Rbl.; seit wahhetada wanna ei tahtnud, ütteldes, et olla muidogi liiga lojosid toita. Saiwad laupa. Rüstas massis 41 Rubla 70 Kopp. wälja, ja läks, hobbone tagga järrel, wenda otsima. Ei wenda egga hobbosid polnud fuskil leida. Küll ta föelus riistati ja pöigiti feik turro läbbi: leik ilma aego. Läks siis fa trahteri pole, ja wata! seal leidis ta wanna üpris sure hädda sees.